

Un documental recupera de l'oblit el grup d'animació El Mas de la Solfa de la Fatarella

La Fatarella C. Ruiz

Els anys 80 van esdevenir una revolució al món cultural, amb el sorgiment de nous moviments artístics. A la Fatarella es va gestar un dels grups d'animació més polifacètic de les Terres de l'Ebre i que més va valor el que va significar el grup musical per al territori, la jove fatarella Júlia Urgell ha dedicat i dirigit un documental que es presentarà este divendres 2 d'agost a les 20 h a la seu de la Fundació el Solà de la Fatarella, institució que ha donat suport al projecte. **"Per mi fer este documental ha significat una aposta personal d'admiració cap al moviment que va crear El Mas de la Solfa, ja que més enllà de ser un grup musical, van esdevenir un moviment cultural i social que encara ara ningú ha explicat"** exposa Urgell.

I és que este grup va ser pioner en dos aspectes. D'una banda en la integració de l'instrument de vent com la gralla a les Terres de l'Ebre, quan en molts punts del territori encara no es tocava en un format de

caire festiu. I de l'altra, en la recuperació d'un repertori musical festiu, amb cançons populars i tradicionals que es cantaven anys enrere en carrers i establiments d'este municipi de la Terra Alta. Urgell assegura que treballaven un repertori musical molt variat, **"ja que també adaptem músiques d'origen celta o d'arreu de l'Estat espanyol"**.

L'origen del grup es trobaria vinculat a la creació de l'associació de joves de la Fatarella: **"Podem dir que l'associació va esdevenir el bressol d'El Mas de la Solfa, ja que molts dels integrants del grup hi formaven part"**. De fet el grup mai va tenir un nombre fix d'integrants, ja que va estar format per diferents veïns del poble però també d'altres municipis

El grup va introduir la gralla com a instrument de vent a les Terres de l'Ebre

propers a la Fatarella que s'haurien incorporat de forma puntual. Tot i això, el documental sí que recull una figura destacada, la de Toni Pellisa, pel seu llarg recorregut al grup i experiència musical.

El documental, que té una durada de gairebé 30 minuts, ha comptat amb el suport de gravació de Pere Ayuso i Noa Wu. L'estructura de treball audiovisual, que s'ha basat en les fonts orals properes a la formació, presenta una narració cronològica per a recórrer la història del grup.

"No apareixen tots els membres que han format part, ni de bon tros, però sí que m'he centrat en la resta de veus que aporten una visió externa de la formació i que en algun moment van compartir experiències", comenta l'autora del documental. Per això es podran escoltar persones conegudes com Artur Gaya, integrant d'un grup d'animació similar, anomenat La Baldufeta i

que va engegar-se a Tortosa. En este sentit també hi apareixen integrants del grup Taronja Natural de Reus com Montsant Fonts i Salvador Palomar, experts i estudiosos de la cultura i les festes populars del Baix Camp i el Priorat, els quals aporten un vessant més històric al documental. Urgell, però, també ha decidit integrar dos visions més joves per a demostrar l'herència que va deixar el Mas. En este cas hi han participat Eva Jornet, flautista professional i exalumna de Toni Pellisa, així com Josep Basco, actual director de l'escola de música de la Fatarella, la qual, segons comenta Urgell, **"va nàixer a remolc del moviment creat pel Mas de la Solfa"**.

El grup finalment es va desfer a finals dels anys 80, sense cap motiu concret de dissolució: **"Entenc que els anys 80 van presentar per als components una nova època després del franquisme, que tot just els va coincidir amb el seu període de joventut"**. Però amb l'entrada d'una nova dècada cada un va prendre camins diferents, engegant noves etapes que van fer que el grup no tingués més remei que posar un punt final al projecte. ■